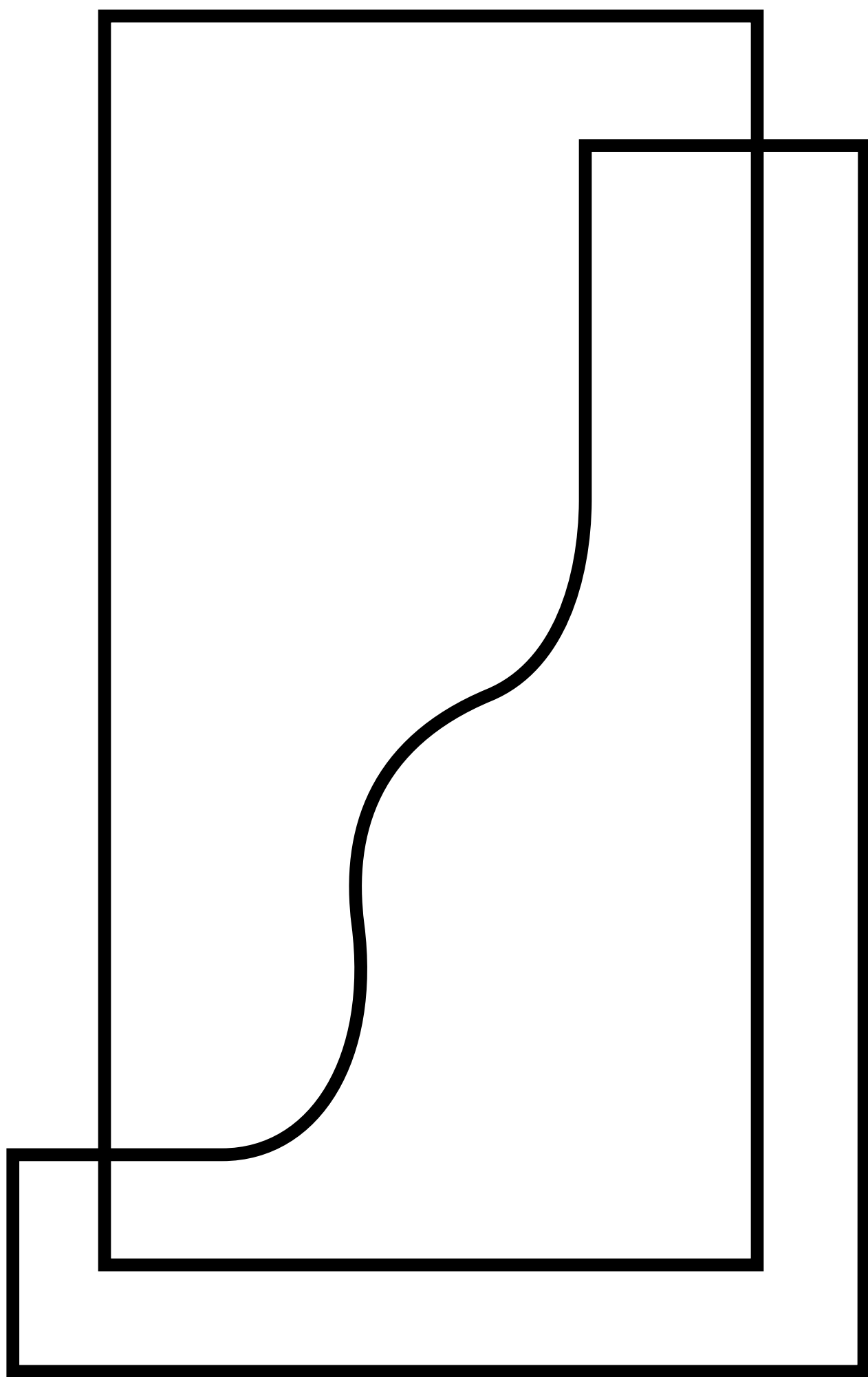

Doktoranci
Akademii Sztuk Pięknych
w Gdańsku

05/	Wstęp	31/	Marta Szymielewicz	57/	Aleksandra Kobzdej
07/	Agata Read	33/	Piotr Tadeusz Mosur	59/	Agnieszka Hubeny-Żukowska
09/	Żaneta Rzepa	35/	Sylvia Zdzichowska	61/	Agata Przyżycka
11/	Mikołaj Lubczyński	37/	Edyta Duduś	63/	Barbara Leszczyńska
13/	Marek Rogulski	39/	Monika Jenowein-Patyczek	65/	Magda Nowak
15/	Katarzyna Dyjewska	41/	Teresa Płotkowiak	67/	Magdalena Lauk
17/	Magdalena Pela	43/	Anna Włodarska		
19/	Natalia Uryniuk	45/	Patrycja Kruk		
21/	Alicja Bielawska	47/	Patrycja Terciak		
23/	Joanna Jurga	49/	Karolina Podoska		
25/	Gabriela Klara Kowalska	51/	Wojciech Radtke		
27/	Zuza Dolega	53/	Katarzyna Przła		
29/	Noemi Staniszewska	55/	Tomasz Kopcewicz		

Publikacja doktorantów Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku jest okazją do publicznej prezentacji nie tylko koncepcji przygotowywanych przez nich rozpraw doktorskich, lecz także idei samych studiów. Kształcenie doktorantów w Uczelni to szczególny autonomiczny obszar formułowania się niezależnych poglądów, wzajemnego rozwoju, wymiany artystycznej i naukowej. Studia doktoranckie w naszej Uczelni rozpoczęły swoją działalność w 2010 roku jako studia środowiskowe międzywydziałowe – formuła okazała się trafnym rozwiązaniem – na zasadzie synergii uzupełniała proces kształcenia doktorantów z różnych dziedzin sztuki. Projektanci, architekci wnętrz, artyści wizualni razem poszukują koncepcji, w której mogą wrzeć swoje zainteresowania, idee, poglądy czy sposoby postrzegania świata. Mają za sobą różne doświadczenia życiowe i naukowe, często kończyli uczelnie w różnych stronach kraju czy zagranicą – ten bagaż doświadczeń jest wartością, którą obdarowują swoje koleżanki i kolegów. Wspólne spotkania, prezentacje, wystawy wzbogacają program studiów – ważny okres w ich życiu – jak sami twierdzą – jeden z ważniejszych etapów. Dotychczasowa formuła studiów, które prowadziliśmy jako Międzywydziałowe Środowiskowe Studia Doktoranckie zmieniła się wraz ze zmianami ustawowymi z dniem 1 października 2019 roku. Powstała nowa, odrębna strukturalnie Szkoła Doktorska. Do 2023 roku istnieć będą oba organizmy kształcenia doktorantów, dzieląc się swoim doświadczeniem.

Od rozpoczęcia kształcenia w 2010 roku 35 doktorantek i doktorantów z powodzeniem dotarło do końca swoich studiów, które zakończyły się uzyskaniem stopnia doktora. Dla wielu osób stopień naukowy stał się przepustką do pracy naukowej i dydaktycznej na Uczelni, dla innych otworzył drogę samodzielnej kariery w pracy projektowej lub artystycznej. O doktorantach mówi się, że są wizytówką Uczelni i w związku z tym spoczywa na nich pewien ciężar – żyjąc pośród studentów i kadry dydaktycznej są bacznie obserwowani. Oprócz uczestnictwa w obowiązkowych wykładach, odbywają praktyki dydaktyczne w różnych pracowniach Uczelni, prowadzą ćwiczenia i zajęcia, samodzielne wykłady, a pod koniec roku akademickiego prezentują swój dorobek oraz etap zaawansowania prac badawczych – są obecni i ważni dla całej społeczności akademickiej. Bez doktorantów Akademia byłaby uboższa – wnoszą swoją twórczą obecność w jej każdym zakątku. Czasami mam wrażenie, że są jak barometr – wrażliwi i krytyczni na to, co wokół – ich nowe i świeże spojrzenie warte jest najczulszej uwagi. Dlatego budzą takie zainteresowanie, jesteśmy ciekawi kim są, co robią i myślą – teraz mamy okazję przyjrzeć im się z bliska, a za parę lat to wydawnictwo będzie bezcennym śladem ich wspaniałej obecności w murach naszej Uczelni.

prof. Krzysztof Gliszczyński

Kierownik Międzywydziałowych Środowiskowych
Studiów Doktoranckich Akademii Sztuk Pięknych
w Gdańsku

•
Agata Read

•
Szkoła Doktorska
Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

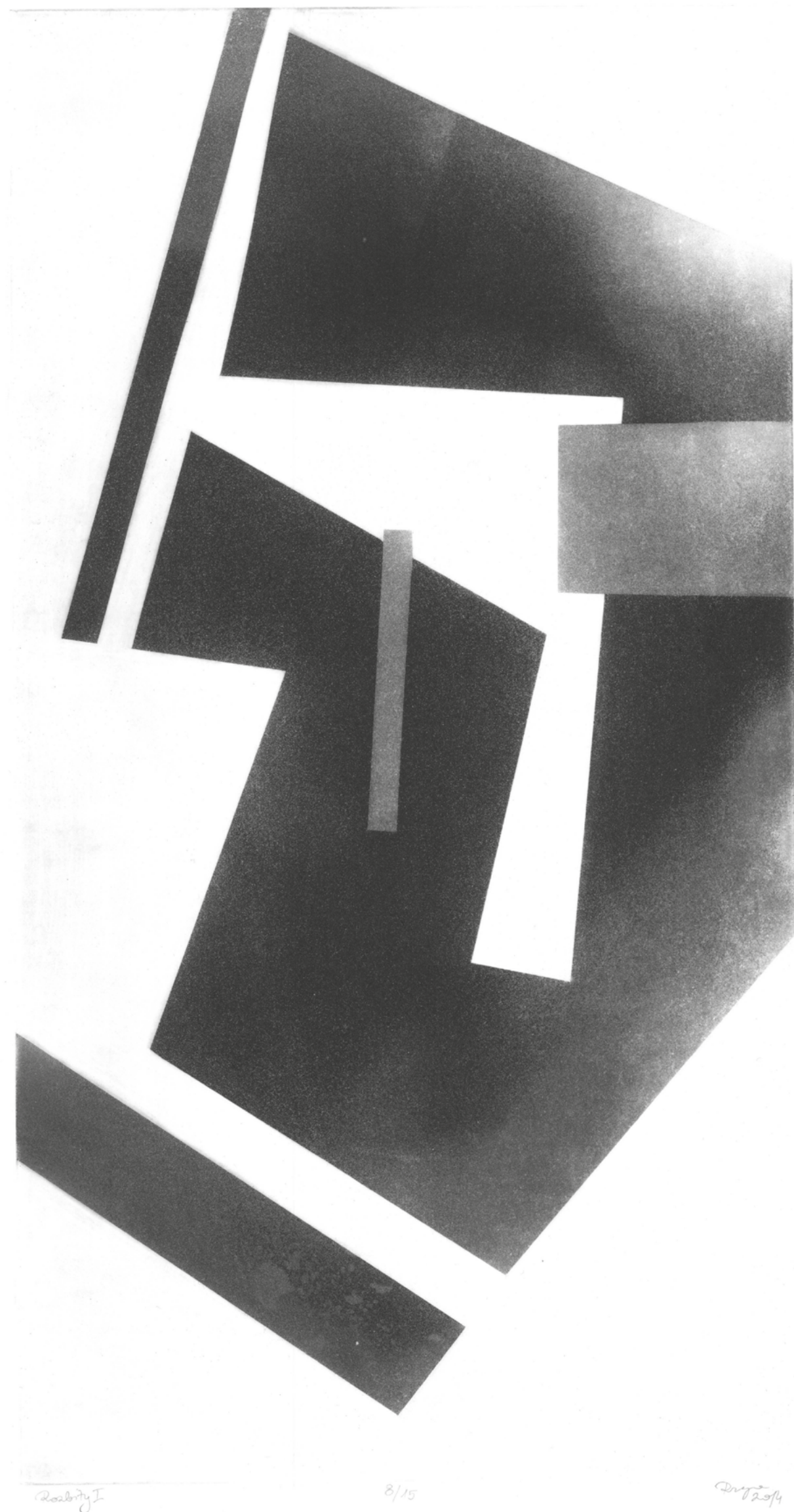
•
Opiekun
prof. dr hab. Aleksander Widyński

Zagadnienie, które mnie najbardziej interesuje w kontekście moich badań, to interdyscyplinarność w sztuce współczesnej. Jednym z takich szczególnie dla mnie ciekawych zdarzeń jest haft i fotografia, przy czym mam na myśli haft wykonany bezpośrednio na fotografii.

Ręczny haft na zdjęciu łączy tradycyjne umiejętności praktyczne – w recepcji rozpięte między wysokiej próby rzemiosłem a sztuką (często w Polsce opatrzoną przymiotnikiem „ludowa”) – z nowoczesnym i masowo odtwarzanym procesem fotografii. Ciekawa wydaje mi się zmiana statusu materialnego fotografii na obiekt trójwymiarowy, zwłaszcza w dzisiejszych czasach, kiedy obrazy fotograficzne niemal całkowicie utraciły status obiektu. Szalenie interesujący jest również dla mnie wątek feministyczny, który pojawia się niemal zawsze, gdy jest mowa o hafcie. Haft stał się symbolem udomowienia kobiet, ale był także dla nich źródłem kreatywności i dał możliwość nawiązywania silnych więzi. Podczas swoich poszukiwań mam również zamiar zbadać wpływ medytacyjnego charakteru pracy z haftem na percepcję tego medium.

•
www: agataread.com
instagram: [agiread](https://www.instagram.com/agiread)

•
Żaneta Rzepa

•
Międzywydziałowe Środowiskowe Studia Doktoranckie
Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

•
Opiekun
prof. Alina Jackiewicz-Kaczmarek

W swojej pracy chciałabym zająć się pojęciem refleksyjnego podejścia do sztuki oraz pytania, czy sztuka może być logiczna. W sztuce istnieje bowiem wiele reguł, dzięki którym dzieło uważane jest powszechnie za piękne, idealne czy harmonijne. Czy są one jednak stosowane dziś przez artystów? Czy może dzieje się to w sposób podświadomy i intuicyjny? Czy powinniśmy podchodzić do dzieła w sposób refleksyjny i rozbijać je na części pierwsze? A może należy się kierować wyłącznie intuicją i emocjami?

Dzieło sztuki to często odbicie duszy artysty, jego światopoglądu, sprzeciwu, pragnień, emocji. Czy możemy zatem mówić tu o racjonalizmie i logice? Są to pytania, na które między innymi będę starała się odpowiedzieć podczas mojej pracy badawczej.

- **Mikołaj Lubczyński**

- Międzywydziałowe Środowiskowe Studia Doktoranckie
Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

- Opiekun
prof. Remigiusz Grochal

Każdy w teraźniejszych czasach słyszał lub też widział w telewizji takie słowa, jak wirtualna przestrzeń, wirtualna rzeczywistość. Ale co to jest i do czego może służyć, nie każdy rozumie.

Tytuł mojej pracy brzmi: „Wirtualna rekonstrukcja zespołu klasztornego oo. Karmelitów Bosych w Zagórzcu”. Głównym celem projektu jest stworzenie wirtualnej rekonstrukcji Karmelu zagórskiego, wyjątkowego zabytku historyczno-kulturowego dziedzictwa podkarpackiego – który trwa w ruinie około 170 lat. Metody i technologie modelowania 3D stanowią odpowiednie narzędzie do budowy wirtualnej rekonstrukcji utraconych obiektów dziedzictwa historycznego i kulturowego. Wykorzystanie odpowiednich narzędzi komputerowych pozwala historykom, używając zestawu źródeł, które charakteryzują zrekonstruowany obiekt, na uzyskanie jego przestrzennej rekonstrukcji na pewnych odcinkach czasowych. Zaletami skonstruowanego modelu 3D jest możliwość interaktywnego widoku rekonstrukcji i jej weryfikacji. Ważne jest, że zostanie zachowana i tak mała liczba materiałów archiwalnych dotyczących historii i struktury przestrzennej klasztoru: rysunki, plany, opisy budynków klasztornych, dokumentacja, fotografie, grafiki.

Celem badawczym, który jest powiązany z celem projektowym, jest wyjaśnienie, czym jest wirtualna rzeczywistość, w jaki sposób można ją wykorzystywać i czy jest elementem sztuki lub może jej przyszłością.

•
Marek Rogulski

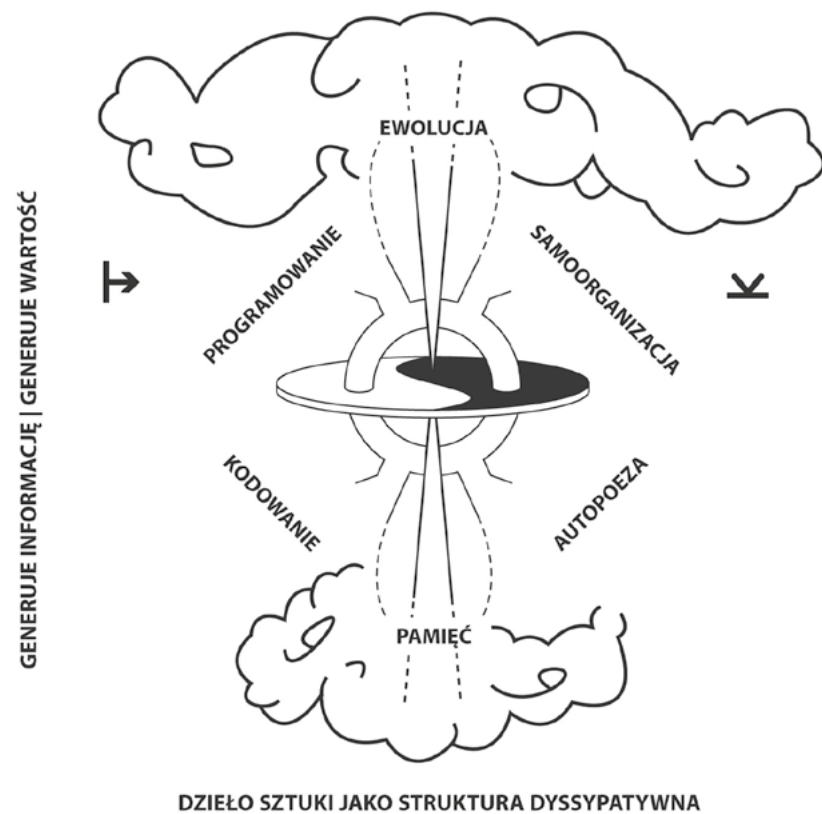
•
Międzywydziałowe Środowiskowe Studia Doktoranckie
Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

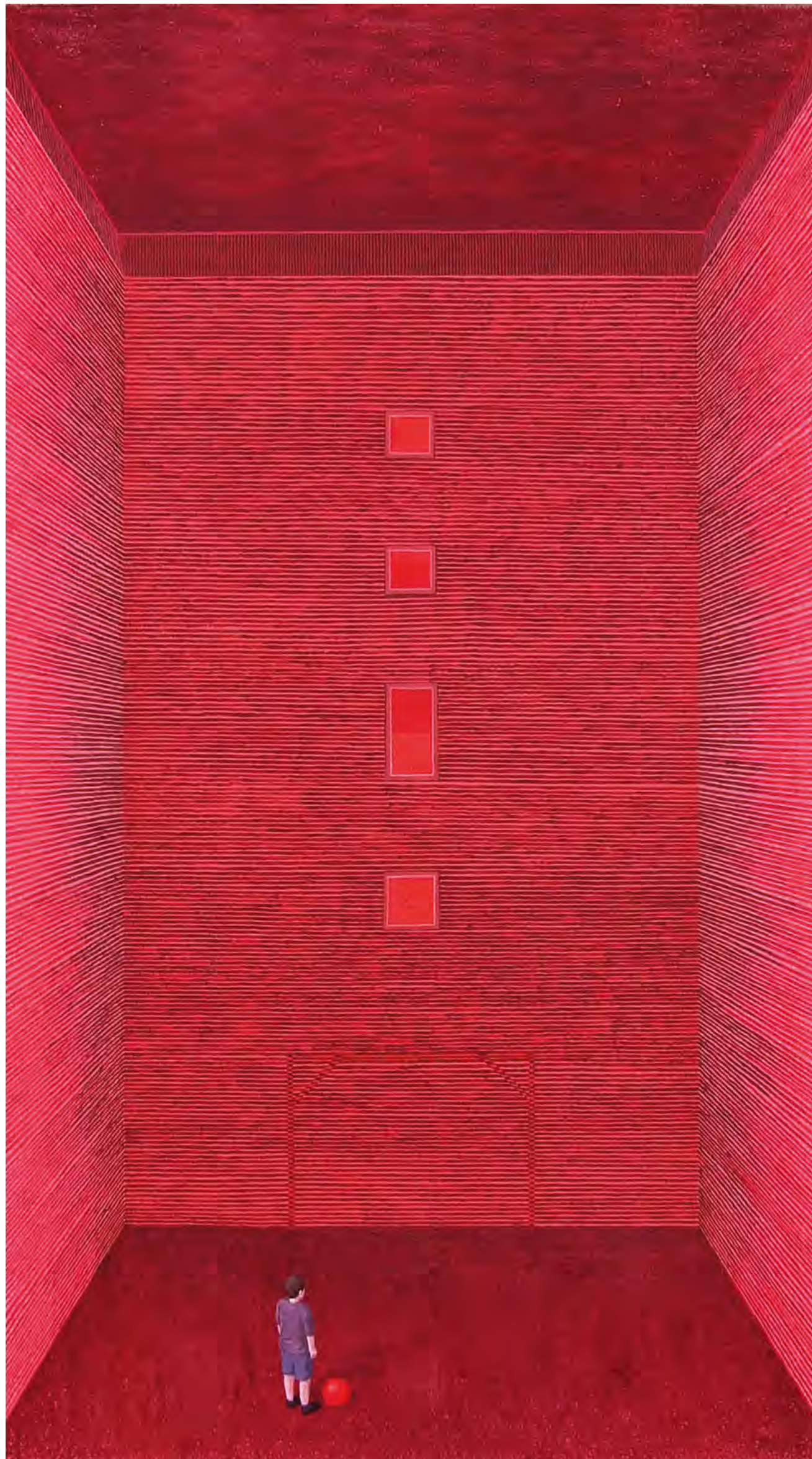

•
Promotor
prof. ASP dr hab. Krzysztof Polkowski

W ramach rozprawy doktorskiej realizuję projekt badawczy pod tytułem: „En-gram i struktura dyssypatywna”. Powołałem alternatywną instytucję – ICS (Instytut Cybernetyki Sztuki) w Gdańsku Osowie. ICS posiada komponent w postaci MuesseuM. Jest ono formułą „kontrpropozycji” wobec idei muzeum – czyli praktyki konserwowania „śladów pamięciowych”. Struktura otwarta dzieła wyrasta z faktu wytworzenia skonsolidowanej relacji trzech instytucji (ASP, CSW Łańnia, ICS) i zarazem włącza w siebie rezultat presji założeń – „wchłania” problem oceny dzieła. Na dzieło sztuki możemy spoglądać jak na strukturę dyssypatywną. Nauka i sztuka wkraczają w życie poprzez celowe interwencje – „odgórne” programowanie kultury i życia. Życie (emergencja, autopoeza) wkracza w proces naukowy i artystyczny poprzez losowość, przypadek i okoliczności (samoorganizacja), w których podejmowane są owe procesy. Dzieło włączone jest w proces ewolucji życia i kultury. Tworzenie dzieła i utrzymywanie go „przy życiu” wymaga zasilania energią, ale zarazem dzieło to generuje informację i wartość.

Źródło: badania własne

•
Katarzyna Dyjewska

•
Międzywydziałowe Środowiskowe Studia Doktoranckie
Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

•
Promotor
prof. ASP dr hab. Krzysztof Polkowski

Obszarem moich poszukiwań artystyczno-badawczych jest testowanie flaneryzmu jako metody twórczej, a wręcz szerzej pojętej strategii artystycznej.

Zakładanym efektem moich działań jest stworzenie indywidualnej formy wypowiedzi artystycznej, która metaforycznie wyraziłaby poruszane w pracach zagadnienie samotności człowieka żyjącego „bez miejsca”. Świadomy wybór medium to wyraz sprzeciwu wobec tymczasowości zdarzeń w dobie cyfrowego świata. Klasyczny obraz sztalugowy może nadal być narzędziem diagnozy współczesności, równoprawnie z innymi działaniami twórczymi. Badania możliwości techniki olejnej obejmują w moim przypadku obszary koloru, przestrzeni i materii.

Strategia „włóczenia się”, jako metoda poszukiwania inspiracji do opracowania układów kompozycyjnych, umożliwia mi bezpośredni kontakt z pustymi, pozbawionymi znaczeń miejskimi przestrzeniami.

•
www: dyjewska.weebly.com

•
Magdalena Pela

•
Międzywydziałowe Środowiskowe Studia Doktoranckie
Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

•
Promotor
prof. Krzysztof Gliszczyński

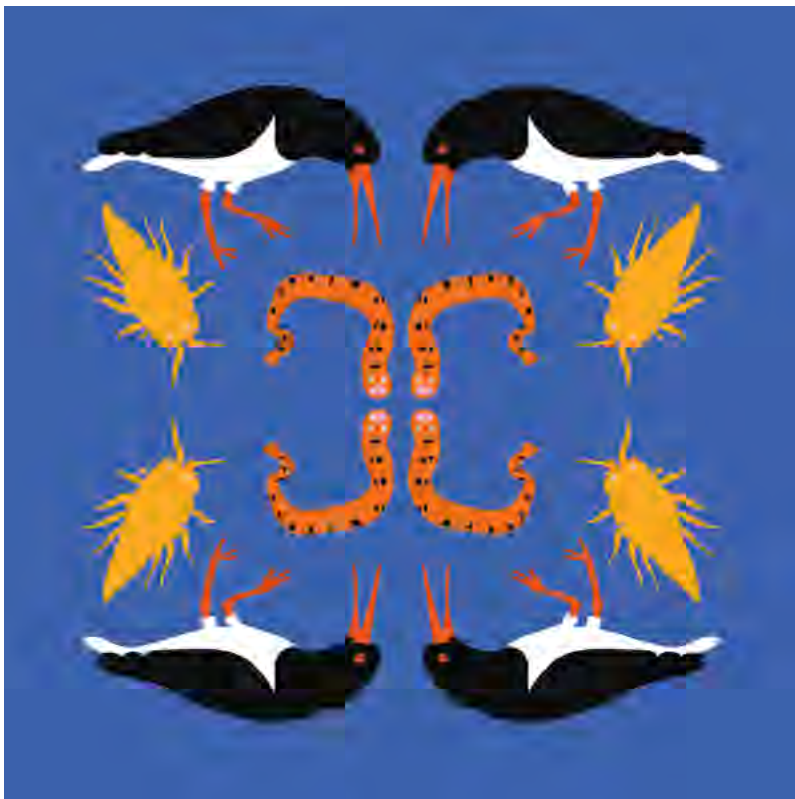

Celem pracy doktorskiej jest zbadanie śladów codzienności wybranych osób z mojego najbliższego otoczenia. Punktem wyjścia jest przeanalizowanie rytmu ich obecności. Obecności w zapisach dnia powszedniego, *spektaklu powtórzenia*¹, fizyczności gestu sygnatury, odciskach niezauważalnych śladów codzienności, *drobinach bytu*².

Odnoszę się do zjawiska rytualizacji powtórzenia. Powtórzenie konstytuuje codzienność i ją rytualizuje. W antropologii codzienności bardzo ważną rolę odgrywa rytm. Rytm, który tworzy harmonię obecności. Zburzenie harmonii wiąże się z katastrofą i przerwaniem odwiecznej powtarzalności, która w *monotonii pustego zamieszania*³ odpowiada za spokój i ciszę.

Bardzo ważnym świadectwem obecności są zapisy – rejestry codziennej fizyczności: zapisane kartki, notatniki, przypadkowe skrawki gazet, tyły zeszytów. Uzyskanymi śladami obecności, których przykładem są zapisy, posłużę się w cyklu prac malarskich oraz obiekcie stanowiącym dzieło pracy doktorskiej. Powstaną prace delikatne, kruche, transparentne i być może nie do końca zauważalne – tak samo jak ślady i zapisy, które mimo trywialności i pozornej nieobecności, warunkują rytm naszego bycia. Moim celem nie będzie przywoływanie historii i treści wykorzystanych zapisów. Zsyntetyzuję je i formalnie sprowadzę do nieczytelnej, amorficznej struktury. Odniosę się do pojęcia nieczytelności, zacierania śladów, derridiańskiego *nierozstrzygalnika*. Zderzenie się z nieczytelnym pismem jest impulsem do zobaczenia pisma jako pisma, doświadczonego cieleśnie zjawiska materialnego. Fizycznego śladu przepływu bytu.

Powstała praca będzie nobilitacją transparentnych gestów, śladów, tego momentu, w którym nic się na szczęście nie dzieje. Doświadczeniem *możliwości swojego nieistnienia w samym środku istnienia, (...) które wyszło z ukrycia i przestało być sekretem*⁴.

•
Natalia Uryniuk

•
Międzywydziałowe Środowiskowe Studia Doktoranckie
Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

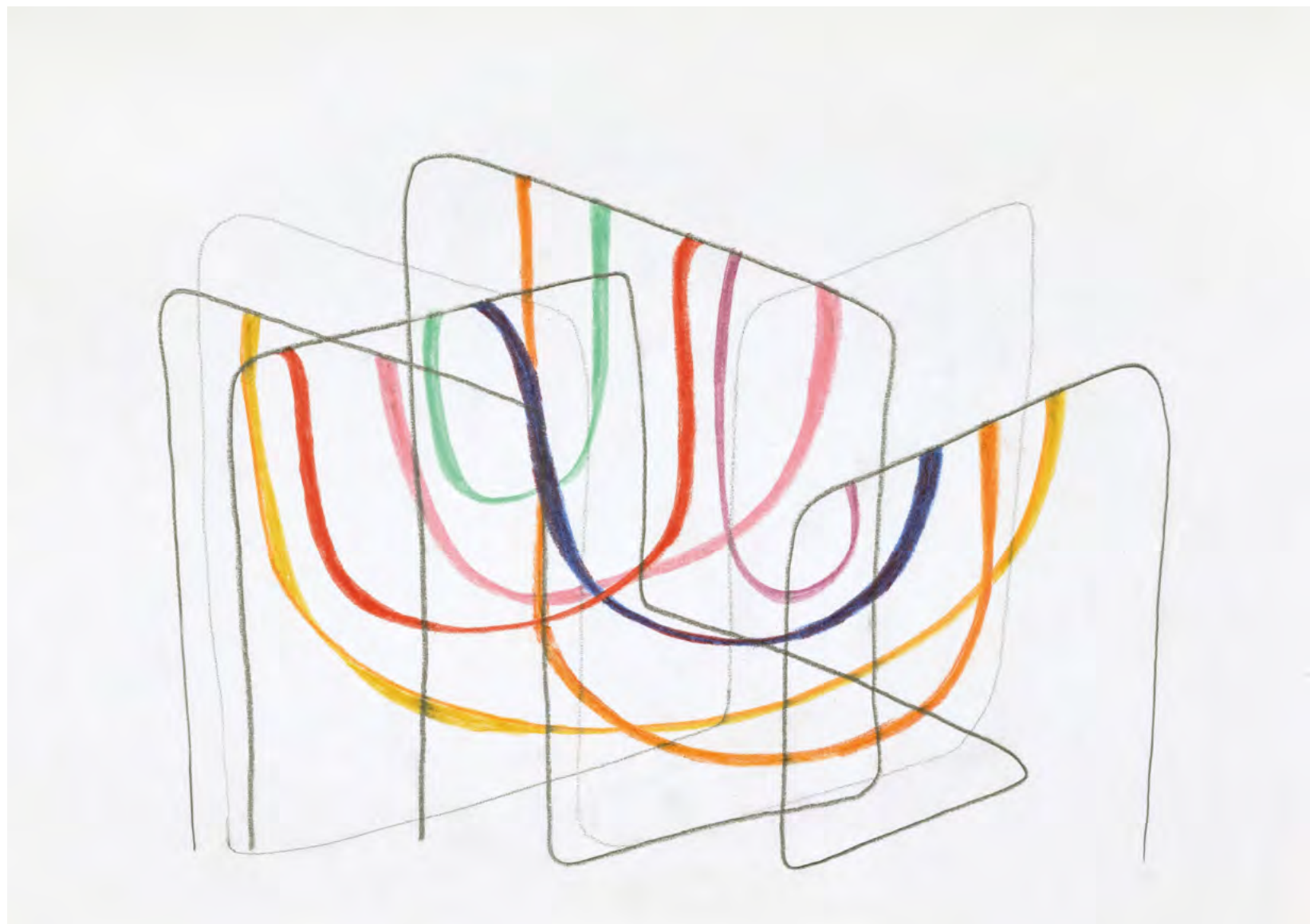
•
Promotor
prof. Jadwiga Okrassa

Tempo z jakim dochodzi do wyginięcia coraz większej liczby gatunków jest zatrważające. Świat jest fascynujący, ale nie będzie tym samym bez zwierząt. Dzieci kochają zwierzęta i już od najmłodszych lat powinny uczyć się, w jaki sposób należy dbać o środowisko. Także dorośli często nie wiedzą, jak działać ekologicznie. Łączą nas dobre emocje i wizja Ziemi jako wspólnej i równej przestrzeni ludzi i zwierząt. Transgatunkowa solidarność jest możliwa, jeśli dopuścimy do głosu wcześniej wykluczone zwierzęta i otworzymy się na nowe formy własnego ludzkiego istnienia.

W celu rozbudzenia w dzieciach i dorosłych poczucia odpowiedzialności za swoją planetę, podjęłam decyzję o stworzeniu interaktywnej książki online. Książka ta stanowić będzie zbiór ilustracji, graficznych kompozycji informujących o mikroplastiku poprzez zagrożone wyginięciem gatunki zwierząt Morza Bałtyckiego. Projekt Balticarium rozpoczęłam na I roku studiów doktoranckich. Od tego czasu stworzyłam platformę internetową www.balticarium.com w 9 językach z informacjami o zwierzętach Bałtyku, gram i animacjami. W ramach projektu zorganizowałam cykl wystaw i warsztatów. Moje trzy autorskie książki z serii Balticarium zostały wydane, a najnowsza z nich to ilustrowane kompendium wiedzy o Morzu Bałtyckim opublikowane przez Wydawnictwo Wytwórnia. Balticarium stało się moim środowiskiem pracy, dzięki któremu mogę poznawać reakcje odbiorców na działania, które realizuję, a tym samym prowadzić badania.

•
[www: uryniuk.com](http://www.uryniuk.com)
[www: balticarium.com](http://www.balticarium.com)

- Alicja Bielawska

- Międzywydziałowe Środowiskowe Studia Doktoranckie
Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

- Opiekun
prof. Katarzyna Józefowicz

Punktem wyjścia jest dla mnie definicja Katarzyny Kobro: „Rzeźba stanowi część przestrzeni. (...) Energia kolejno następujących po sobie kształtów w przestrzeni wytwarza rytm czasoprzestrzenny”. W mojej pracy badam relacje, jakie tworzą się między rzeźbą, przestrzenią a ruchem widzów. Interesuje mnie, w jaki sposób rzeźba tworzy i współtworzy przestrzeń, jak wprowadzając kierunki i płaszczyzny zmienia nasze postrzeganie i odczuwanie przestrzeni. Rzeźba wpływając na ruch widzów, uruchamia zagadnienia czasu, rytmu, dynamiki i zmiany. Z kolei użycie konkretnych materiałów może wprowadzać do zastanej przestrzeni nowe znaczenia, przesuwać akcenty i zmieniać perspektywę. Wszystkie te elementy sprawiają, że rzeźba może być aktywnym czynnikiem kształtującym przestrzeń i naszą percepcję. Analizuję te zagadnienia, posługując się rysunkiem, modelami, rzeźbą i choreografią, odnosząc się do twórczości Katarzyny Kobro i innych artystek, które wprowadzają rzeźbę w nowe konteksty.

- [www: alicjabelawska.com](http://www.alicjabelawska.com)

•
Joanna Jurga

•
Międzywydziałowe Środowiskowe Studia Doktoranckie
Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

•
Promotor
prof. ASP dr hab. Bogumiła Józwicka

Jestem nomadką, z zawodu projektantką, z pasji innowatorką. Miłośniczką kultury Dalekiego Wschodu, motoryzacji oraz sztuki najnowszej. Studiowałam malarstwo w Singapurze i projektowanie w Warszawie. W pracy zawodowej chętnie poruszam problemy z zakresu designu zaangażowanego i spekulatywnego.

Obecnie pracuję nad doktoratem z pogranicza architektury i wzornictwa, którego celem jest stworzenie doświadczalnej przestrzeni terapeutycznej, dającej użytkownikowi pierwotne poczucie bezpieczeństwa. Przestrzeń *Matrice* zostanie stworzona w oparciu o działanie ludzkich zmysłów, wiedzę z zakresu medycyny, a także holistycznego podejścia do ciała i duszy człowieka. W języku francuskim *Matrice* oznacza łono, macierz oraz osnowę, co bezpośrednio odnosi się do koncepcji projektu zakładającego, że człowiek za pomocą interaktywnej przestrzeni, w której się znajdzie, doświadczy stanu głębokiego wyciszenia.

W ramach doktoratu zajmuję się również zagadnieniami związanymi z projektowaniem dla przyszłości. Jestem analogową astronautką. Staram się szukać odpowiedzi na pytania, jak będziemy żyć za kilkanaście i kilkadziesiąt lat. Co będzie nam potrzebne, by czuć się bezpiecznie i jakie wyzwania postawi przed nami nieustająco zmieniający się świat.

•
[www: joannajurga.com](http://www.joannajurga.com)

- Gabriela Klara Kowalska

- Szkoła Doktorska
Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

- Opiekun
prof. dr hab. Robert Kaja

Eksploruję możliwości implementowania komercyjnie i biznesowo stosowanych metod tworzenia produktów i usług (standardowo bazujących na przedmiotowym traktowaniu człowieka jako konsumenta), do tworzenia sztuki relacyjnej, zaangażowanej społecznie, która to z zasady przeciwstawia się właśnie uprzedmiotowianiu człowieka.

W swoim projekcie artystyczno-badawczym sprawdzam, które z tych narzędzi i w jakim zakresie mogą być zastosowane w transdyscyplinarnych projektach artystycznych sztuki relacyjnej, aktywizującej zmianę społeczną; w jaki sposób biznesowo funkcjonujące, perfekcyjnie dopracowane narzędzia badania potrzeb człowieka (traktowanego jako klienta/konsumenta – tradycyjnie służące zwiększeniu sprzedaży) mogą być zaanektowane przez sztukę i używane w celu przeciwnym niż ten, do którego zostały stworzone.

W tym celu realizuję długofalowy, interdyscyplinarny projekt na pograniczu sztuki, dizajnu i socjologii: „Co mogę dla Ciebie zrobić?”. W jego ramach badam kolektywne potrzeby mieszkańców danego obszaru. Wyniki badań dokumentuję, ilustruję i odpowiadam na nie, używając różnorodnych środków artystycznego wyrazu (rzeźba, instalacja, obiekt, akcje artystyczno-społeczne) w możliwie inkluzywny sposób.

- [www: gabukow.pl](http://www.gabukow.pl)
facebook: gabukow
instagram: gabukow

•
Zuza Dolega

•
Międzywydziałowe Środowiskowe Studia Doktoranckie
Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

•
Promotor
prof. Roman Gajewski

Pirografia to dla mnie forma samotnej kontemplacji i alchemicznej pracy. Perforacja będąca efektem działania ognia pozwala na przenikanie światła i umożliwia uwypuklenie ulotności i nieobecności, które są dla mnie ważne. Metoda ta jest bardzo pierwotna i organiczna. Również zapach przywołuje pamięć o ciepłe ognia. Doceniam wagę związku ognia i popiołu oraz ich relacji z przemijalnością.

Moje prace zawsze związane są z papierem i mają charakter osobisty. Bardzo o to dbam i jestem przekonana, że to właśnie „papier-nożyce-ogień-światło” oddają czulej niż inne narzędzia – na wzór sejsmografu czy wariografu – moje stany emocjonalne. W ten sposób rysują się mapy topograficzne moich stanów wewnętrznych, kształtuje się rodzaj wymazywanego pamiętnika.

•
www: zuzadolega.blogspot.com
instagram: [zuzadolega](https://www.instagram.com/zuzadolega)

•
Noemi Staniszevska

•
Międzywydziałowe Środowiskowe Studia Doktoranckie
Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

•
Opiekun
prof. Roman Gajewski

W swoim projekcie artystyczno-badawczym analizuję teoretyczną możliwość zaistnienia świata bez pracy, sprawdzając, czy można udowodnić tę tezę, że czas to nie pieniądz. Przyglądam się sposobom funkcjonowania kapitalizmu, aby dowiedzieć się, jak wzmacnia on potrzebę posiadania pieniędzy za cenę sprzedaży czasu. Interesuje mnie relacja człowieka i systemu, w którym funkcjonuje. To, co w narzuconych strukturach ogranicza, ale też to, co w nich pociąga.

System kapitalistyczny jest systemem nieustającego wzrostu, ale tym samym, nieustającego braku i niezaspokojenia. Wizualne symbole jego władzy odnajduję w architekturze drapaczy chmur i łączę je z obecną w kulturze Zachodu symboliką budowania wzwyż, opierając się na starotestamentowym tekście o wieży w mieście Babel. Wbrew funkcjonującym w obiegowej opinii interpretacjom tekstu, ludzie chcieli zbudować wieżę nie po to, by osiągnąć Boga, lecz po to, by się nie rozproszyc. Przekładając ten tekst na obecną sytuację, rodzi się pytanie, czy może istnieć społeczeństwo zjednoczone pod jednym znakiem – znakiem pieniądza.

•
[www: noemistaniszewska.com](http://www.noemistaniszewska.com)

Marta Szymielewicz

Międzywydziałowe Środowiskowe Studia Doktoranckie
Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

Opiekun
prof. Jarosław Bauć

To samo, co wczoraj. W poszukiwaniu sensu życia. Bo właśnie sens życia jest tym, co mnie interesowało od zawsze. O co w tym wszystkim chodzi? Co powinienam robić, zrobić, a czego nie? Jak najlepiej je wykorzystać. Czy może mieć ono wyższą wartość niż samo przeżycie go? Lub właśnie tego nie robić, nie męczyć się, bo i tak nie ma sensu. Jak nie utracić tego, co już przeżyłam, żeby to w jakiś sposób istniało? Jak uchwycić dany dzień, swoje życie?

Całe dzieciństwo spędziłam u dziadków z powodu częstych pobytów mojej mamy w szpitalu. To obserwowanie ich życia, zajęć, rozrywek, słuchanie ich rozmów kształtowało moje postrzeganie świata. Zawsze było tam dużo czasu na wszystko. Szalenie zazdrościłam im etapu życia, w którym nie było już odgórnych, przytłaczających obowiązków i strachu, czy to życie się uda.

Utożsamiałam ich egzystencję jako raj. Wspaniałą krainę lenistwa, w której człowiek może już robić co chce. Nie słuchać rozkazów innych ludzi. I nie tracić czasu na rzeczy, które go nie interesują lub męczą. Co wtedy taki człowiek robi? Jak radzi sobie z wolnością? Życie dziadków, i pewnie nie tylko ich, to w dużej mierze pewna powtarzalność, cykliczność. Rytuały i absurdy dnia codziennego. Robimy to samo co wczoraj. Czy to ma sens? A może życie to właśnie kontemplacja bezsensowności?

[www: mszyielewicz.wix.com/martaszzyielewicz](http://www.mszyielewicz.wix.com/martaszzyielewicz)

Piotr Tadeusz Mosur

Międzywydziałowe Środowiskowe Studia Doktoranckie
Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

Opiekun
prof. dr hab. Grzegorz Kłaman

W swoich realizacjach wykorzystuję dysonans poznawczy, który powstaje podczas „hakowania” ugruntowanych kulturowo obrazów, jak wizerunki znane z tabloidów, marki, codzienne gazety, charakterystyczne ikony popkultury pojawiające się w reklamach, filmach, na koszulkach etc. Dzięki tej metodzie możemy z łatwością osiągnąć z jednej strony wzmożone zainteresowanie obiektem, przy jednoczesnym zastanowieniu widza nad prawdziwym sensem komunikatów wizualnych, które nas otaczają. Z drugiej strony nie pozwalamy na „umuzealnienie” obrazów, które wedle koncepcji są pogrzebaniem obrazu, jak zauważa Adorno, zbieżność muzeów i mauzoleów nie jest sprawą jedynie fonetyki.

facebook: mosurpiotrplastyka

•
Sylwia Zdzichowska

•
Międzywydziałowe Środowiskowe Studia Doktoranckie
Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

•
Opiekun
prof. Piotr Józefowicz

Moja praca doktorska dotyczy portretów pamięci, czyli portretów najbliższych temu, co określa się mianem wrażeń zmysłowych. Przypominają ujęcia, kadry, slajdy przechowywane w naszych wspomnieniach.

Aby dokładnie wyjaśnić, czym one są i jak powstają, zamierzam prześledzić ich neurologiczne uwarunkowania oraz zewnętrzne, bezpośrednie i pośrednie wpływy na ich kształtowanie. Równoległe mówić o nich będę poprzez działalność w obrębie sztuk plastycznych.

Chciałabym umotywować osobisty filtr postrzegania wybranych przeze mnie zbiorów konstrukcji i sensów, objaśnić rodzaj kreowanej przestrzeni oraz sposobu porządkowania form.

•
behance: zdzichowska

•
Edyta Duduś

•
Międzywydziałowe Środowiskowe Studia Doktoranckie
Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

•
Promotor
prof. ASP dr hab. Jacek Kornacki

W życiu i sztuce interesuje mnie człowiek i jego osobowość. Dlatego też w projekcie doktorskim pytam o to, w jaki sposób sztuka wpływa na psychikę twórcy i odbiorcy. Czy sztuka pogłębia sens życia? W jaki sposób artysta poprzez swoje dzieło zmienia innych?

Szukając odpowiedzi na te pytania, traktuję siebie i swój proces twórczy jako obiekt badań. Przez wiele miesięcy obserwuję siebie, swoją egzystencję, ludzi, interakcje i wpleciony nieodłącznie w moją codzienność proces twórczy. Notuję myśli, wartościuję emocje, fotografuję proces powstawania obrazów – dowodów mojej wewnętrznej rzeczywistości.

Na końcu drogi powstaje cykl malarski oraz dzieło wizualne będące artystycznym zapisem procesu samoobserwacji.

Przy użyciu psychologicznych metod pomiaru badam także odbiorców mojej sztuki. Sprawdzam na przykład, czy kontakt ze sztuką wpływa na odczuwany przez nich poziom dobrostanu oraz jak to zależy od cech ich osobowości. Tak poszukuję odpowiedzi na pytanie: Jak Artysta jest DLA Świata?

W moim projekcie ekscytuje mnie to, że mogę połączyć praktykę artystyczną z badaniami psychologicznymi, w wyniku czego mam szansę dostarczyć czegoś unikatowego zarówno dla świata sztuki, jak i nauki.

•
www: edytadudus.com
facebook: [edytaduduspainting](https://www.facebook.com/edytaduduspainting)

- **Monika**
Jenowein-Patyczek

- Międzywydziałowe Środowiskowe Studia Doktoranckie
Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

- Opiekun
prof. ASP dr hab. Jacek Staniszewski

Tematem mojej pracy naukowo – artystycznej jest identyfikacja istniejących i nie-istniejących mostów w Gdańsku. Dla mnie są to refleksyjne, liminalne miejsca i przejścia łączące fizyczne i metaforycznie Gdańsk. Obserwując je już ponad 30 lat stale zastanawiam się, jak je urozmaicić. Obecny stan starych mostów i nowych, powstających, zmotywował mnie do tego, aby przyczynić się do ich ponownego zauważenia z punktu widzenia kulturowego, ale i estetycznego.

Jako artystka praktykująca w wielu dziedzinach sztuki, stale poszukuję nowych środków wyrazu. Praca artystyczna będzie projektem łączącym wiedzę o kolorze z różnymi dziedzinami sztuki: architekturą przestrzeni kulturowych, wzornictwem, rzeźbą i grafiką.

Doktorat interdyscyplinarny realizowany na Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku we współpracy z Politecnico di Milano we Włoszech będzie również swoistym mostem między sztuką a techniką, historią a nowoczesnością.

- **facebook: monika.jenowein.patyczek**

- Teresa Płotkowiak

- Międzywydziałowe Środowiskowe Studia Doktoranckie
Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

- Opiekun
prof. ASP dr hab. Magdalena Hanysz-Stefańska

W ramach studiów doktoranckich badam otwartość medialną technik wkleśłodrukowych w połączeniu z najnowszymi osiągnięciami technologii tworzenia wizualnych przestrzeni nierzeczywistych – wirtualnych.

Moim zamierzeniem jest ukazanie potencjału klasycznie pojmowanej grafiki jako medium zgłębiającego zagadnienia interdyscyplinarnych procesów postmodernistycznych i dialogu w społecznych praktykach komunikacyjnych. Jako projektant zajmuję się kreacją wizerunku współczesnych i przyszłych marek. Projektowałam m.in. dla PGNiG, Pomorskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej, Urzędu Miasta Gdańska, Senatu RP, Urzędu Patentowego RP, Muzeum Sopotu.

- yooying: [teresaplotkowiak](#)
behance: [teresaplotkowiak](#)
facebook: [ty i ja / wspólna przestrzeń dla sztuki](#)

•
Anna Włodarska

•
Międzywydziałowe Środowiskowe Studia Doktoranckie
Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

•
Promotor
prof. Janina Rudnicka

Od początku swojego związku ze sztukami wizualnymi zastanawiam się i poszukuję odpowiedzi (metod) na kontakt z odbiorcą. Dlatego też moje wystawy (głównie) odbywają się w przestrzeniach pozagaleryjnych, mieszkaniach prywatnych. Zmiana miejsca z galerii na przestrzeń pozagaleryjną ma kilka ważnych aspektów: po pierwsze praca z przestrzenią i namysł nad tym, czym jest każda nowa przestrzeń dla moich prac i wobec nich. Drugi aspekt ma na celu „odczarowanie” myślenia odbiorcy, czym dla niego jest tzw. sztuka współczesna. Trzecie, to próba zainicjowania myślenia o tym, czym jest kreacja, twórczość tak własna, jak i innych osób. Za Beuysem: „każdy może być artystą”, poprzez zmobilizowanie się do aktywności twórczej, bardzo szeroko rozumianej jako życie w świecie między ludźmi i transponowanie swoich emocji, wrażeń w sposób umożliwiający podjęcie rozmowy-dialogu-wymiany.

Sądzę, że XXI wiek przyniósł ze sobą konieczność przemyślenia, po raz kolejny, sformułowania: „praca u podstaw”, a szczególnie przełożenia go na działania w obszarze tzw. sztuki współczesnej znajdującej się bezpośrednio wobec odbiorcy. Wierzę w kontakt z odbiorcą, który zakłada uważność zarówno na tego, który mnie i moje prace „odwiedza”, jak i na stałe weryfikowanie swoich postaw i założeń.

Doktorat realizowany na Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku zakłada przeprowadzenie projektu – cyklu wystaw w prywatnych mieszkaniach, w pięciu najmniej-
szych miastach Polski. Efektem pracy ma stać się cykl zdjęć, na których moje ciało zostanie wykorzystane do zbudowania alfabetu emocjonalnego każdej miejscowości i spotkań tam odbytych.

- Patrycja Kruk

- Międzywydziałowe Środowiskowe Studia Doktoranckie
Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

- Opiekun
prof. Marek Adamczewski

W mojej pracy doktorskiej zajmuję się zagadnieniem świadomości oraz pielęgnowania tożsamości lokalnej. Warsztaty edukacyjno-modelarskie dla dzieci, które organizujemy w ramach działalności grupy byćMORZE, dają mi potwierdzenie tego, jak ważne jest zarówno doświadczanie kultury, w której funkcjonujemy, jak również edukacja skierowana na myślenie projektowe. Zrozumienie i poznanie własnej tożsamości miejsca pozwala dostrzec wpływ, jaki wywiera na nas przestrzeń, w której żyjemy. Dzięki temu jesteśmy w stanie mądrze uczestniczyć w jej kształtowaniu.

Obszarem stanowiącym kontekst projektu jest architektura statków wodnych. Jako projektantka zajmująca się zawodowo projektowaniem jednostek pływających, podczas warsztatów z dziećmi dzielę się moją wiedzą dotyczącą kształtowania architektury statkowej.

Celem moich badań jest stworzenie „narzędzia edukacyjnego”, które będzie pomocne w kultywowaniu tożsamości lokalnej. Przywołanego narzędzia nie należy traktować przedmiotowo. Stoi za nim bowiem zaplanowany system zachowań międzyludzkich, który kształtuje osobowość dziecka oraz rozbudza chęć poznawania otaczającego świata.

- [www: bycmorze.pl](http://www.bycmorze.pl)

•
Patrycja Terciak

•
Międzywydziałowe Środowiskowe Studia Doktoranckie
Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

•
Opiekun
prof. ASP dr hab. Magdalena Góra

Pracuję na styku teatru i performansu, korzystając przede wszystkim z języka teatru materii ożywionej oraz instalacji. Moje działania to sytuacje partycypacyjne oparte na bliskim kontakcie z widzem, w których odbiorca często staje się współtwórcą znaczeń. Projektuję zdarzenia na przestrzenie prywatne i publiczne, angażując także społeczności lokalne. Przeprowadzam interwencje artystyczne (prace dla miejsca) w przestrzeniach opuszczonych. Prowadzę warsztaty włączające dla młodzieży ze spektrum autyzmu i zespołem Aspergera; z dziećmi pracuję warsztatowo wokół technik teatru cieni, z młodzieżą oraz seniorami podejmuję zagadnienia pamięci. Szkolę twórców / animatorów kultury / edukatorów z pisania projektów kultury. Z projektów kultury prowadzę również zajęcia dla studentów kierunku Produkcja Teatralna i Organizacja Widowisk w Uniwersytecie Łódzkim. Wraz z przyjaciółmi od 10 lat współprowadzę Teatr Szwalnia w Łodzi.

•
[www: teatrszwalnia.pl](http://www.teatrszwalnia.pl)

Karolina Podoska

Międzywydziałowe Środowiskowe Studia Doktoranckie
Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

Opiekun
prof. Sławomir Witkowski

W mojej pracy badawczej interesuje mnie kobieta w grafice reklamowej od czasów secesji do dziś, funkcjonujące kanony i style od końca XIX wieku do czasów obecnych oraz jak dany wizerunek ewoluował. Szczególną uwagę pragnę poświęcić m.in. wzorcom kobiet kreowanym w środkach masowego przekazu, komputerowej obróbce zdjęć kobiet w kampaniach reklamowych, jaki to ma wpływ na kobiety i ich postrzeganie siebie. Chciałabym także dowiedzieć się, jakie wzorce kulturowe imponują współczesnym kobietom. Kim są ich idolki, mistrzowie? Jak kobiety odnajdują się w swoich rolach i realiach społecznych? Czy realizują się zawodowo, rozwijają swoje pasje i spełniają marzenia? W części artystycznej planuję stworzyć projekt pro-kobiecej kampanii społecznej, zachęcający kobiety do życia z powerem, pasją i w zgodzie ze sobą.

www: kpodoska.blogspot.com

•
Wojciech Radtke

•
Szkoła Doktorska
Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

•
Opiekun
prof. dr hab. Grzegorz Kłaman

We the Water - to wieloznaczny tytuł, obszar badań i poszukiwań twórczych w ramach realizowanego w Szkole Doktorskiej w Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku doktoratu. Woda to nie tylko substancja, środowisko, rozpuszczalnik, płyn. Woda występując we wszystkich klasycznych i pośrednich stanach skupienia to nie do końca zbadany fenomen fizyczny łamiący reguły nauki. Kurczy się podczas wrzenia, a rozszerza zamrażana. Woda to żywy organizm strukturalnie reagujący na bodźce, na emocje i prawdopodobnie posiadający pamięć. Jest nierozłącznym elementem naszego istnienia i naszej kultury. W potocznym języku utrwaliło się powiedzenie "woda jest niezbędna do życia", a przecież: my jesteśmy wodą/my jesteśmy z wody/woda to życie/życie to woda. W ramach dyscypliny Art & Science podejmuję próbę zgłębienia jej tajemnicy, zrozumienia jej roli w ewolucji oraz próbę nawiązania z nią kontaktu. Zachęciły i skłoniły mnie do tego osobiste doświadczenia. Wspólnie z innymi artystami, biologami, fizykami i matematykami rozpoczynam "przygodę życia" mając na celu głębsze zrozumienie sensu naszego istnienia. Efekty badań przetworzę na język sztuki prowokując twórców i odbiorców sztuki do wielowymiarowych refleksji. Powstaną zmysłowe dzieła materialne i niematerialne, aktywne instalacje organiczne, filmy, rzeźby, obiekty, obrazy, szkice, happeningi, sytuacje efemeryczne, prowokacyjne manifesty i koncepcje kontekstualne.

•
www: radtkeart.eu
facebook: [wojtek.radtke](https://www.facebook.com/wojtek.radtke)

•
Katarzyna Przła

•
Międzywydziałowe Środowiskowe Studia Doktoranckie
Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

•
Promotor
prof. ASP dr hab. Tadeusz Pietrkiewicz

Moim głównym językiem twórczym jest architektura i ceramika. W projektowaniu dążę do łączenia doświadczenia z tworzenia w glinie, aby powstałe przestrzenie można było odbierać całą swoją somą. Właśnie to pojęcie – w kontekście projektowania – jest głównym obszarem badań w mojej pracy doktorskiej. Szczególnie interesują mnie doznania płynące z obcowania z ciemnością i półmrokiem. Architekt Juhani Pallasmaa w „Oczach skóry” stawia tezę, że żyjemy w czasach dominacji wzroku; zauważam tę tendencję również w powstającej architekturze, która w większości jest prześwietlona. Celem mojej pracy jest oswojenie ciemności na poziomie mitu – symboliki oraz przestrzeni. Punktem wyjścia stało się pytanie o obecność żeńskiego pierwiastka w duchowości i jego sposób przejawiania się w micie naszej cywilizacji. Badania antropologiczne zaprowadziły mnie do tezy, że na poziomie symboliki duchowego dziedzictwa matrylinearnego ciemność nie była naznaczona pejoratywnie, wręcz przeciwnie: jej doświadczenie stanowiło ważny element przeżywania cyklu życia i śmierci.

W pracy doktorskiej dążę do zaprojektowania przestrzeni, w której ciemność współtworzy poczucie bezpieczeństwa i jedności.

•
[www: kaprojektowa.5v.pl](http://www.kaprojektowa.5v.pl)

- **Tomasz Kopcewicz**

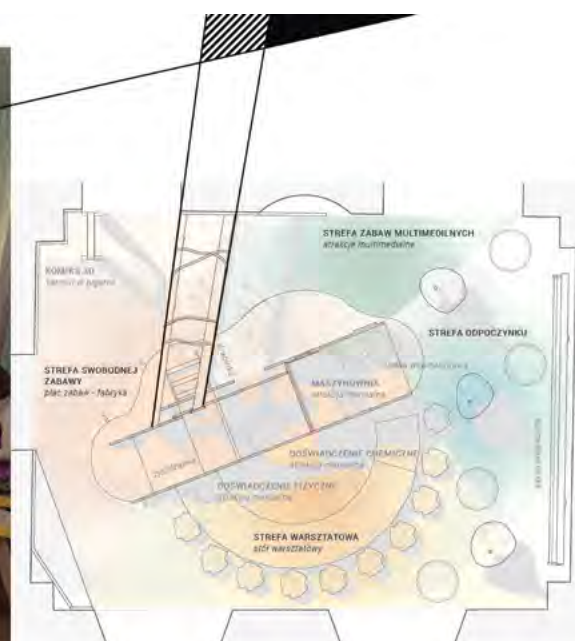
- Międzywydziałowe Środowiskowe Studia Doktoranckie
Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

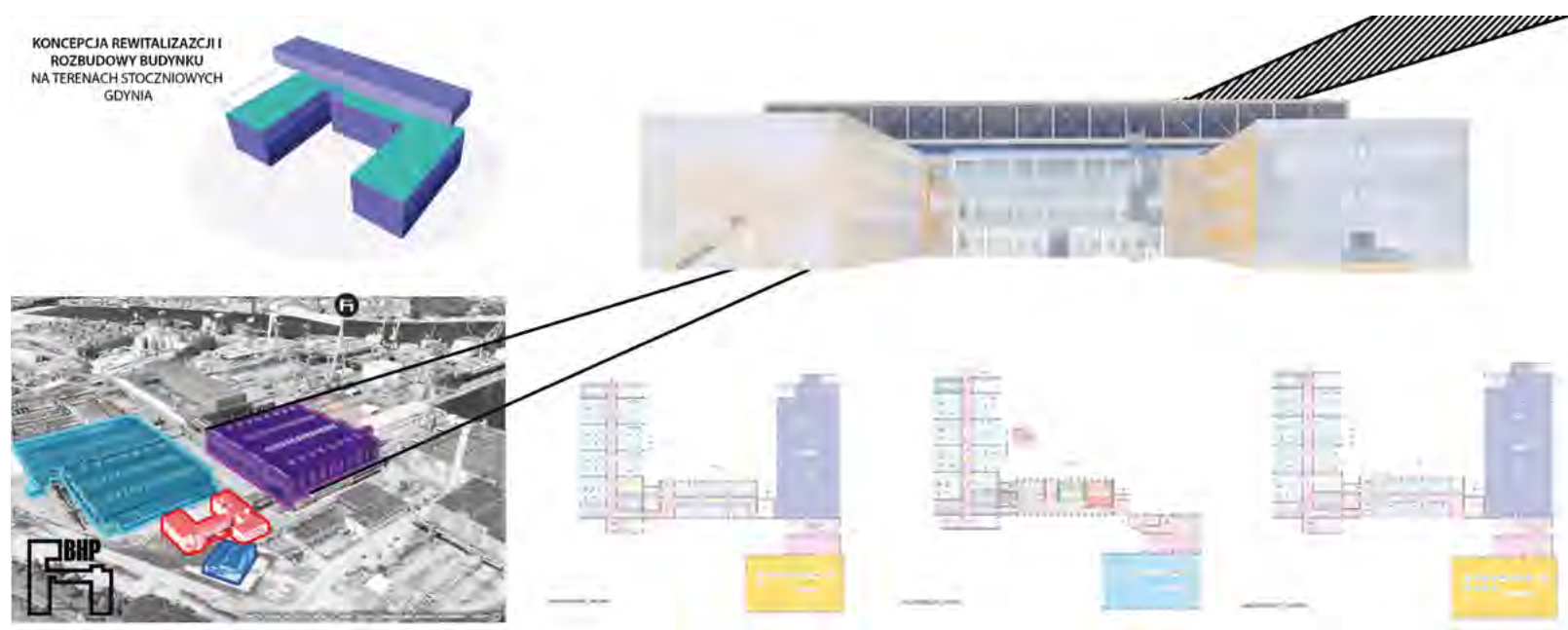
- Promotor
prof. ASP dr hab. Krzysztof Polkowski

Zajmuję się głównie malarstwem, ale także realizacją krótkich form filmowych. Swoje prace malarskie zamykam w spójne formalnie cykle. Malując, skupiam się na wybranym fragmencie rzeczywistości. W swojej pracy badawczej chciałbym się skupić na zagadnieniu estetyki militariów a szczególnie uzbrojenia i sprzętu bojowego. Badając militaria w ujęciu estetycznym, poszukuję czynników, które uruchamiają emocje miłośników uzbrojenia czy też militariów w ogóle.

- **www: kopcewicz.com**

KONCEPCJA REWITALIZACJI I
ROZBUDOWY BUDYNKU
NA TERENACH STOCZNIOWYCH
GDYNIA

Aleksandra Kobzej

Międzywydziałowe Środowiskowe Studia Doktoranckie
Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

Opiekun
prof. Jacek Dominiczak

Interesuję się tematyką psychologii w architekturze oraz rolą człowieka w przestrzeni miejskiej. Zawodowo działam jako architekt obiektów kubaturowych oraz przestrzeni ekspozycyjnych.

W pracy doktorskiej badam rolę współczesnych pomników i cmentarzy w przestrzeni oraz ich wpływ na pamięć i tożsamość społeczeństwa. Badania obejmują pracę nad formą nowej przestrzeni pamiętania.

•

Agnieszka
Hubeny-Żukowska

•

Międzywydziałowe Środowiskowe Studia Doktoranckie
Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

•

Opiekun
prof. Remigiusz Grochal

Od kilkunastu lat zajmuję się projektowaniem przestrzeni zielonych. W szczególności interesuje mnie malarskość kompozycji roślinnych w przestrzeni prywatnych ogrodów miejskich. W swych badaniach poszukuję sposobu oszacowania powierzchni ogrodów prywatnych na terytorium miasta. Fascynują mnie możliwości, jakie dają tak, zdawałoby się, niewielkie, zamknięte enklawy zieleni. Szukam sposobów wykorzystania ich w projektowaniu zrównoważonym ekologicznie i społecznie oraz jako narzędzi walki z miejską wyspą ciepła. Zajmuję się badaniem wpływu ogrodów przydomowych na człowieka, w tym również artystę, oraz na estetykę ulic, dzielnic czy całych miast.

Kolejnym nurtującym mnie zagadnieniem jest zdrowie psychiczne i fizyczne mieszkańców współczesnych miast, również w nawiązaniu do biofilii, biofobii, hortiterapii czy japońskich Shinrin-Yoku (kąpieli leśnych).

W swych poszukiwaniach eksploruję między innymi obszary sztuki, architektury, filozofii, psychologii, medycyny i botaniki. Poszukuję odpowiedzi na pytania: Czy ludzie mogą projektować zdrowsze, piękniejsze i bardziej zielone miasta? Czy ogród przydomowy to tylko moda, czy też element otoczenia, bez którego nie możemy żyć?

•

www: pracowniasztukiogrodowej.pl

•
Agata Przyżycka

•
Międzywydziałowe Środowiskowe Studia Doktoranckie
Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

•
Promotor
prof. Maciej Świeszewski

Sublimacja kodu. O fotografii i malarstwie. W mojej pracy badawczej podjęte zostały kroki wykazujące wspólną płaszczyznę dla fotografii i malarstwa, na poziomie rozumienia ich jako bytów o naturze semiotycznej. Stworzę język dla działań malarskich przy użyciu fotografii – pozbawiony hierarchii i obdarzony nowym kontekstem. Badania obejmują zależności znaczącego ze znaczoną w przedstawieniach fotograficznych i malarskich, by docelowo wykazać ich zbieżną tożsamość. Wykazany zostanie pozór tożsamości signifiant ze signifié w fotografii, w obrębie przedstawienia. Proces twórczy ma ukazać, jak ta sama materia i wrażliwość artystyczna kształtuje odmienne jakości w zależności od wykorzystywanego medium. Ważnym elementem rozważań będą również odwołania do semiologii, estetyki, filozofii oraz moich własnych realizacji plastycznych. Podstawowa hipoteza mówi o tym, że oba dyskursy oddziałują w bliźniaczy sposób. Wykazane wnioski dopełnią współczesny słownik finalny rozważań o sztuce jako hybrydzie mediów. Efektem końcowym pracy będzie cykl obrazów olejnych.

•
[www: przyzycka.com](http://www.przyzycka.com)

Barbara Leszczyńska

Międzywydziałowe Środowiskowe Studia Doktoranckie
Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

Opiekun
prof. Janusz Akermann

Jestem artystką grafiką. Głównym medium, jakim się posługuję, jest grafika artystyczna, przede wszystkim linoryt i druk wklęsły. Sięgam jednak również po inne techniki artystyczne z różnych obszarów, a grafice pozwalam niekiedy wyjść z formy jednowymiarowej w przestrzeń, łącząc ją z elementem instalacji wzmagającej interakcję między dziełem a odbiorcą. Tworzę narracyjne obrazy. W swoich grafikach kreuję światy i postaci fantastyczne, eksplorując przełożenie cech abstrakcyjnych na kreacje graficzne. Istotna jest dla mnie forma dialogu, jaką buduje sztuka. Nurtują mnie również zagadnienia związane z naturą.

Prywatnie jestem zakochana w świeżym powietrzu, naturze i słońcu.

www: barbaraelart.wordpress.com
facebook: [barbaraelillustration](https://www.facebook.com/barbaraelillustration)

„Woda - forma II”
linoryt 2014
Dziękuję J. / J. Leszczyńska 2014

- **Magda Nowak**

- Międzywydziałowe Środowiskowe Studia Doktoranckie
Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

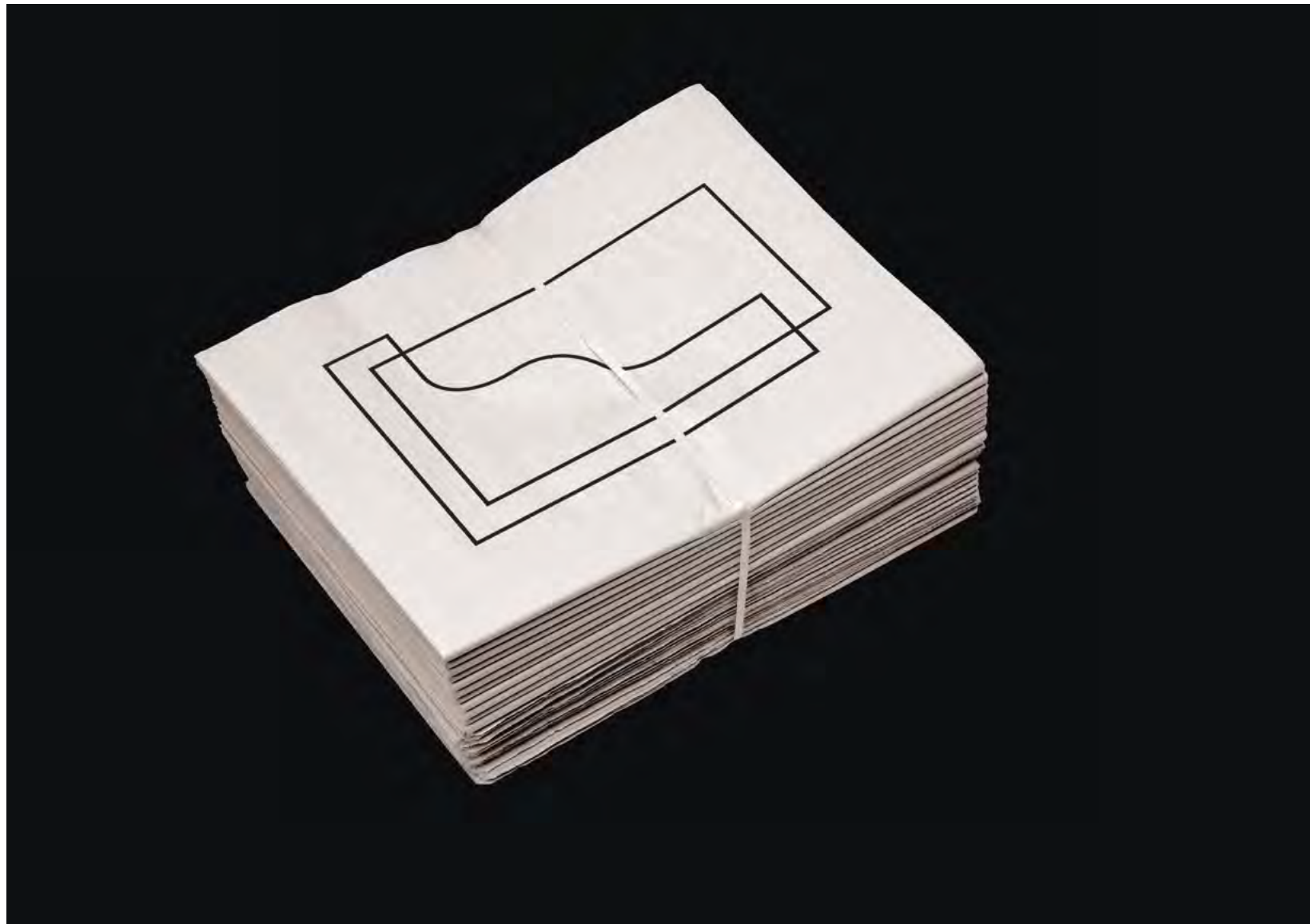
- Opiekun
prof. Marek Adamczewski

Jaki jest związek projektowania i nauczania? Czy obie te dziedziny mogą być obiektywne? I czy jest w nich miejsce dla wolności? Czy nauczanie i uczenie się mogą być ze sobą tożsame? A jak, wobec powyższych, wspomagać edukację poprzez projektowanie? ... Czy edukację w ogóle można zaprojektować? A może należy ją bezustannie projektować jako proces otwarty?

Poprzez te pytania dociekam, jak stworzyć narzędzie, które stanie się częścią kreowania współczesnego młodego człowieka i jego otoczenia. To, jak „wygląda dziś” lub jak „wyglądać będzie jutro”, można przewidywać, dyktować i zmieniać. Należy to jednak robić w pełni intencjonalnie. Uwrażliwienie na ten sposób myślenia o projektowaniu staje się w moich oczach głównym zadaniem współczesnych projektantów. U podstaw leży bowiem kształtowanie świadomego społeczeństwa.

W mojej pracy doktorskiej zamierzam badać struktury charakteryzujące nauczanie oraz uczenie się. W kontekście poszerzania potencjału współczesnej edukacji planuję poddać dokładnej analizie funkcjonujące metody zarządzania, organizacji oraz możliwości adaptacji rozwiązań stosowanych w innych dziedzinach, aby opracować system umożliwiający efektywne budowanie relacji na drodze opiekun – podopieczny oraz elementów infrastruktury wspierającej tę współpracę.

- **www: bycmorze.pl**

•
Magdalena Lauk

•
Międzywydziałowe Środowiskowe Studia Doktoranckie
Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

•
Opiekun
prof. ASP dr hab. Adam Kamiński

Bardzo mocno porusza mnie to, jak kultura nadmiaru wpływa na stan środowiska naturalnego. Jestem projektantką i wiem, jak wygląda tworzenie reklam: wywoływanie u ludzi potrzeb, których tak naprawdę nie mają oraz emocji, które mają skłonić ich do impulsywnego zakupu. Wiem, jak potężnym narzędziem manipulacji jest design. Jako kobieta i niezależna finansowo mieszkanka dużego miasta, jestem jednocześnie celem ogromnej większości tych reklam. Moja uwaga i emocje stały się pożądanym towarem i, pomimo świadomości kosztów, ja również tym reklamom ulegam. Przez wiele lat chętnie korzystałam z tej prostej recepty, że kupno nowego swetra mnie uszczęśliwi.

Przyglądam się temu tematowi, prowadząc eksperyment na sobie. Wychodząc z założenia, że to, co mam, jest wystarczające, postanowiłam przez rok nie kupować nic poza jedzeniem i transportem oraz materiałami niezbędnymi do pracy. Obserwuję i notuję stany, jakie pojawiają się u mnie – dziecka swojego pokolenia – kiedy pozbawiam się wszystkich, także emocjonalnych, korzyści, jakie wiążą się z kupowaniem.

Chcę sprawdzić, jak wygląda alternatywna wersja rzeczywistości, w której zakupy nie są jednocześnie rozrywką, sposobem na spędzenie czasu i terapią. Chcę zrozumieć emocje, które mogą pojawić się w nas, jako globalnej społeczności, w momencie, kiedy, chroniąc środowisko, będziemy zmuszeni do ograniczenia konsumpcji. Podejmuję jednocześnie próbę znalezienia skutecznego języka mówienia o tym. Jako projektantka, mam narzędzia umożliwiające komunikację masową i nie zawaham się ich użyć.

•
www: tesstudio.com
instagram: [magdalenalauk](https://www.instagram.com/magdalenalauk)

-

Wydawca:

Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku
Targ Węglowy 6,
80-836 Gdańsk
www.asp.gda.pl

-

Międzywydziałowe Środowiskowe

Studia Doktoranckie

Kierownik: prof. Krzysztof Gliszczyński

-

Szkoła Doktorska

Dyrektor: prof. Robert Florczak

W latach 2010-16 funkcję Kierownika Międzywydziałowych Środowiskowych Studiów Doktoranckich ASP w Gdańsku pełniła prof. Janina Rudnicka

-

Nakład:

250 egz.

-

Korekta:

Teresa Kiejko

-

Projekt i skład:

Magdalena Lauk

-

Druk i oprawa:

Petit, skład - druk - oprawa w Lublinie

-

Wydrukowano na papierze:

Munken Lynx
120 g.

-

Złożono krojami pisma:

GT Sectra i GT Walsheim

-

Autorzy zdjęć:

s. 15

Portret: Magdalena Domańska

Obrazy: Dominik Kulaszewicz

s. 27

Portret: Daria Szczygieł

s. 49

Portret: Paulina Tomaszewska

-

Przypisy

¹ S. Wróbel, Powrót do świata. Życie codzienne, Dwutygodnik 161,

6/2015, online: <https://www.dwutygodnik.com/artukul/5979-pow-rot-do-swiata-zycie-codzienne.html> [dostęp 07.03.2019]

² J. Brach – Czajna, Szczeliny istnienia, Dowody na Istnienie,

Warszawa 2018r., s. 17

³ S. Wróbel, dz. cyt.

⁴ Tamże.

-

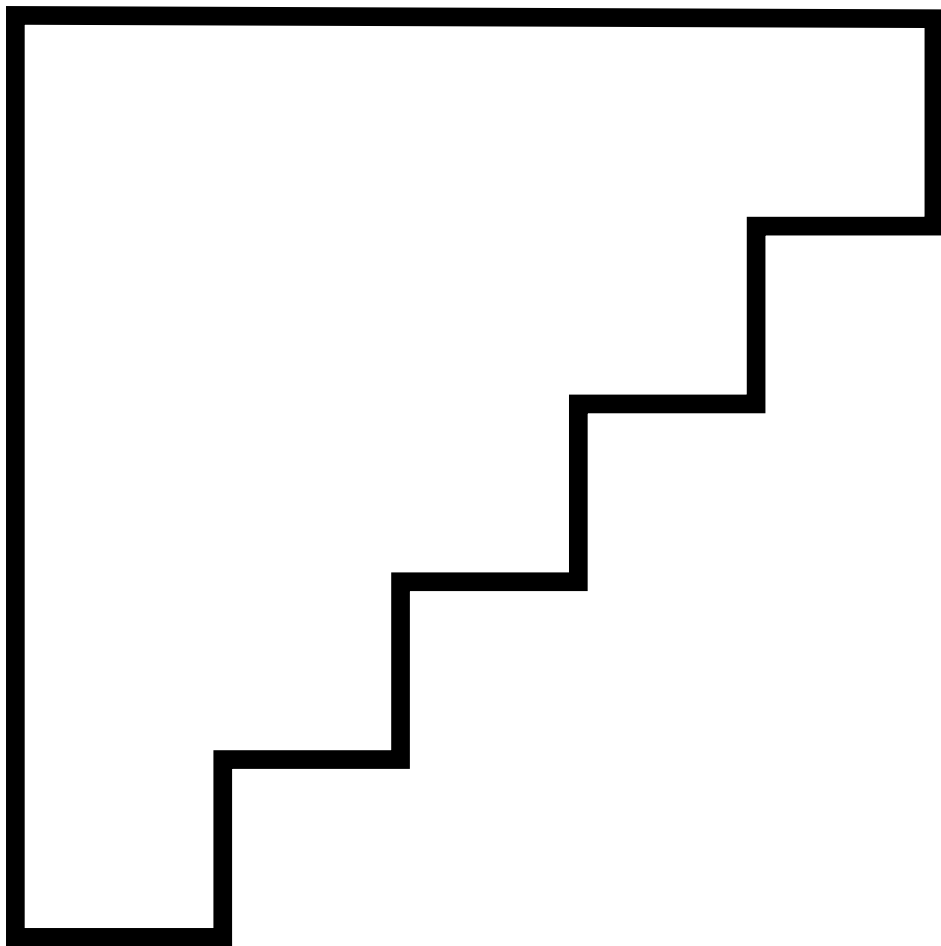
ISBN:

978-83-66271-33-3

-

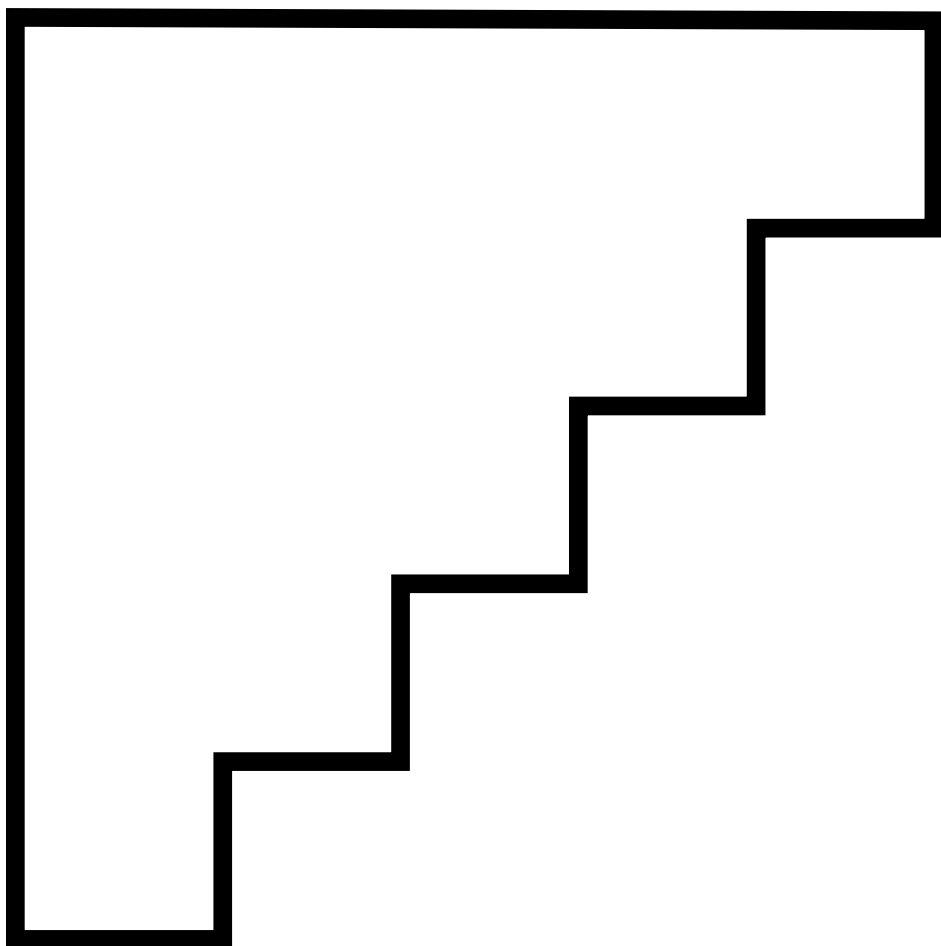
Gdańsk

2019

ISBN:
978-83-66271-33-3

Gdańsk
2019

AKADEMIA
SZTUK
PIĘKNYCH
W GDAŃSKU